

[P. Munch.]

komme frem undtagen paa gode Landeveje, og at det samme gælder motortrukket Skyts o. s. v. Men jeg tilstaar, at den Art af Forklaringer anser jeg ikke for meget værdifulde. Jeg har aldrig truffet noget Tilfælde, hvor ikke en forældet Ordning, der var ved at blive afløst af en ny, blev forsvaret med en Mangfoldighed af Grunde af den Beskaffenhed.

Jeg for min Del mener ogsaa, at man meget vel, selv indenfor de Synspunkter, man i øvrigt har, kunde afskaffe — det er da ikke helt uden økonomisk Værdi — de Adjudantstabe for Kongen, som nu findes baade i Hær og Flaade. Jeg tror tillige, at det vilde være baade besparende og for Sagernes Behandling særdeles nyttigt, om man opgav Generalstaben som en selvstændig Afdeling og gjorde den til et Kontor under Krigsministeriet. Men i øvrigt vilde man jo for Hærens Vedkommende i det hele taget uden at opgive sit almindelige System kunne foretage adskillige Indskrænkninger i Afdelingernes Tal og Styrke, hvortil betydelige Besparelser vil kunne knyttes.

Naar vi saa ser paa den Marine, der foreslaas, er der i den en Ting, som er saa selvindlysende haabløs, at det er ufatteligt, at man virkelig bliver ved at arbejde dermed. Det er Forestillingen om Opretholdelse af Orlogsskibene. I 1922 skulde vi helt op til 6 af disse Orlogsskibe, til Gengæld skulde de være noget mindre. Nu vil man dog nøjes med 4, men disse 4 skal saa til Gengæld være noget større. Jeg troede næsten, at man af Erfaringerne fra 1922 til nu maatte have lært, at dette lader sig jo dog ikke gennemføre uden Budgetter af anden Beskaffenhed end dem, der er Tale om. Der er nu fra den højtærede Forsvarsministers Side opstillet en Beregning over, hvor lang Levetiden skal være for Flaadens forskellige Skibe, ogsaa for Orlogsskibene. Man regner med en Levetid for disse sidste af 27 Aar. Vi har 4 nu. Det ene af dem er nu 28 Aar, det er faldet for Aldersgrænsen. Jeg tror ikke, at den højtærede Forsvarsminister med det Byggebudget, der her antages at stilles til Raadighed, saadan lige fra i Dag til i Morgen faar et af de Skibe færdigt. Jeg tror, det tager nogle Aar — det skulde ikke forbavse mig, om det ogsaa tog en lille halv Snes Aar, naar Pengene skal anvendes ogsaa til andre Ting. I Løbet af de Aar gaar det næste Skib ud af Rækken; det er 24 Aar gammelt, om 3 Aar er det borte. Saa er der et fra 1908; jeg er ikke sikker paa, om det ikke ogsaa forsvinder, før man faar den første Erstatning bygget.

Det er Skibe, om hvilke det gælder, at til det Vagthold, der kan være i danske Farvæde, er de meget besværlige og lidet nyttige. De sejler langsomt, de kan ikke optage nogen som helst Art af Kamp med virkelige Kampskibe, fordi deres Skyts ikke rækker tilnærmelsesvis saa langt; de kræver en stor Besætning af Officerer og talrigt Mandskab, de er kostbare i Udrustning, kostbare i Vedligeholdelse, kostbare i Drift. Hvis man skal bringe en rimelig Ordning til Veje paa hele dette Omraade, hvorved man knytter vort Flaadevæsen til de økonomiske Muligheder, der overhovedet kan tænkes, maa man en Gang for alle opgive dette og holde sig til Torpedobaade og Undervandsbaade, hvis man vil have disse med. Der bliver Besvær nok med at faa Pengene til at slaa til til det. Saa vidt jeg forstaar, vil allerede i Løbet af 1929 6 af vore Torpedobaade falde for den ny opstillede Aldersgrænse, og endnu i 1929 vil de være fulgt af 5 Undervandsbaade. Det bliver ikke nogen hel Bagatel at faa dette erstattet gennem det Nybygningsbudget, som den højtærede Minister raader over, hvis han oplever den Glæde at faa det Lovforslag, han her forelægger, vedtaget. Se, her kunde foretages en meget stor Indskrænkning for Marinens Vedkommende, fjernes noget, der i Virkeligheden ikke har en Betydning, som blot nogenlunde svarer til de Anstregelser, der ofres paa det, og de Penge, der sættes ind — der vilde kun derved blive mere Rimelighed i det alt sammen.

Saa er der det nye Luftvaaben. Man kunde naturligvis nok forstaa, at der maatte opstaa noget saadant. Jeg tror dog, at vi, uden at det havde været alt for urimeligt, kunde have været lidt beskedne og kaldt det Flyvevæsen, men nu har de andre Steder et Luftfartsministerium ved Siden af Krigsministeriet og Marineministeriet, og saa maa vi vel ogsaa have et Luftvaaben ved Siden af Hær og Flaade for stadig at blive ved at efterligne de andre. Noget helt Ministerium har man dog ikke fundet det paakrævet at oprette til det danske Luftvaaben. Man har ikke rigtig kunnet hitte ud af, hvor det skulde høre hen, og saa siger man, at det i Fremtiden skal ligge enten under Hærministeriet eller under Marineministeriet, det staar foreløbig ganske blankt hen. Men ogsaa i Luftvaabenet skal der være noget af hvert: 2 Jagereskadriller, 1 Bombeeskadrille og 3 Spejdereskadriller. Det forekommer mig, at med de Opgaver, som vi overhovedet kan tænke dansk Militærvæsen løse, er der noget naturligt